

A meridiánok

Az életerő (Chi) csatornáiban, a kínai hagyomány szerint **meridiánokban** kering. A főcsatornák mélyen a testben és a testfelszínen, valamint a végtagokon futnak hosszanti irányban. Összekötik a belső szerveket és a zsigereket a külső szövetekkel. A test egységes működését biztosítják azáltal, hogy energiával látják el az egyes szerveket, szöveteket, és összehangolják azok működését.

A keringő energia **2 óránként** más-más meridiánban éri el a telítettséget.

A funkcionális betegségek eredete a csatornáiban áramló energia rendjében, harmóniájában beálló zavar. Ha az áramlás valahol felgyorsul vagy lelassul, ott a változás következtében az egyes szervek vagy lényegesen több energiát kapnak és így feszültté, túlterheltté válnak, vagy a szükségesnél kevesebb energia gyengeséghez, betegséghez vezet.

Az egyes meridiánok több ponton is találkoznak, ennek következtében az energiaáram több úton is folyik. A két fő irány a felületés és mély áramlás iránya.

1206-ban Wang Wei-Yi elkészítette a híres bronzembert (*egy bronzból készült üreges szobor*), amelyen pontosan megjelölték a meridiánok és az akupunktúrás pontok helyét.

A fő meridiánok:

- tüdő
- vastagbél
- gyomor
- lép-hasnyálmirigy
- szív
- vékonybél
- húgyhólyag
- vese
- keringés – szex
- hármás melegítő
- epehólyag
- máj

Fenti sorrend jellemző a *felületes keringési* irányra.

A mély áramlás iránya két körben történik:

1. szív – keringés/szex – lép/hasnyálmirigy – tüdő – vese – máj
2. vékonybél – hármás melegítő – gyomor – vastagbél – húgyhólyag – epehólyag.

Az akupunktúrában a fentiekén kívül figyelembe vesznek *8 extra meridiánt*.